

ZBELÍTOVSKÝ zpravodaj

ročník XI.

číslo 3

1. října 2021

čtvrtletník

výtisk zdarma

K volbám už za týden. Volí se v knihovně

Prezident republiky Miloš Zeman vyhlásil letošní termíny voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na pátek 8. a sobotu 9. října. Při těchto volbách dochází v naší obci ke změně volební místnosti. Volby neproběhnou jako již mnohokrát v minulosti v tělocvičně přízemí budovy mateřské školy, ale **tentokrát výjimečně v knihovně** (vchod hned vedle). Své kandidáty sem můžete přijít zvolit v pátek od 14. do 22. hodiny nebo v sobotu od 8. do 14. hodiny.

Havárie v tělocvičně

Tělocvična v přízemí budovy mateřské školy je nyní zcela mimo provoz. Prasklá trubka na nedalekém WC způsobila havárii a unikající voda zaplavila celou tělocvičnu, přilehlou šatnu a chodbu. Voda zničila lino na podlaze a obvodové stěny do sebe nasály vlhkost. Na havárii upozornili dělníci, kteří opravovali střechu technické části mateřské školy. Budova je pojištěna u Kooperativy. Ta obci již kompenzovala škodu finanční částkou 62 000,- Kč. Tato suma zatím není konečná a další případné krytí se bude odvíjet od celkového rozpočtu rekonstrukce. V současné době se místnost intenzivně větrá. Podlaha tělocvičny dostane nové lino a celá místnost bude vymalována. Práce chce starostka zrealizovat do konce roku. -et-

Víno v přístřešku. Přístřešek vedle obecního úřadu vyparádili v průběhu září jeho staří známí stylisté do nového outfitu. Stejně jako v minulosti i tentokrát na vysoce aktuální téma. Měsíc září je pro vinaře veledůležitým obdobím pro sklizeň a zpracování hroznů. Je obdobím, které s sebou přináší burčák, vinobraní a moře práce ve vinohradu. Snad právě proto vyjmenovávají vinaři na Moravě roční období jako Jaro–Léto–Burčák–Zima. A tak letošní podzimní výzdoba přístřešku ve Zbelítově skvěle koresponduje s vínem a tímto lahodným obdobím.

Tak na zdravíčko, přátelé!

-et-

Pomoc na Moravu odejde hned dvakrát

Při červencovém setkání rodáků instalovaly členky Českého svazu žen v sálu kulturního domu kasičku pro dobrovolné příspěvky na pomoc Moravě, postižené ničivým tornádem. Po jejím otevření spočetly překvapivých 12 355,- Kč. Celou tuto částku se rozhodly darovat obci Týnec u Hodonína. Hotovost chtějí předat nějakému tamnímu místnímu spolku nebo sdružení. Obdobnému, jakým je například zbelítovský ČSŽ. Členky však chtějí mít jistotu a peníze předat osobně na místě. Až konkrétního příjemce vyberou, vyjedou za ním spolu s hasiči do Týnce a hotovost osobně předají. Reportáž o tom přineseme v příštím vydání Zbelítovského zpravodaje.

Pomoc jiné obci na Moravě poskytne také Obec Zbelítov. Zastupitelé schválili poskytnutí finančního daru obci Tvrdonice u Hodonína ve výši 15 000,- Kč. Darovací smlouva je již podepsána a peníze v nejbližší době doputují na účet příjemce.

-et-

Tradiční PÁLENÍ VĚTVÍ

proběhne v sobotu 6. listopadu
na louce pod mateřskou školou
od 8 do 12 hodin.

VĚTVĚ NA TOTO MÍSTO PŘIVÁŽEJTE
AŽ V TENTO DEN A ČAS !

Co je nového?

Hasičárna se dočká fasády

Na zateplení a novou fasádu pro budovu hasičárny přiznal Jihočeský kraj Obci Zbelítov dotaci ve výši 550 000,- Kč. Zadaným výběrovým řízením úspěšně prošla firma Ladislava Klímy. Ta v nedávné minulosti už několik stavebních akcí ve Zbelítově realizovala. Například zrekonstruovala novou budovu obecního úřadu, střechu na mateřské škole a úplně nedávno i střechu na její technické části. Práce na hasičárně začnou příští rok na jaře a vše musí být dokončeno nejpozději do 30. června 2022.

Nová vyhláška a změna poplatku za komunální odpad

Zastupitelé schválili novou závaznou vyhlášku obce Zbelítov č. 1/2021 o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství. **Vstoupí v platnost 1. ledna 2022** a přinese mírné navýšení poplatku za svoz komunálního odpadu. Ten pro osobu s trvalým bydlištěm v obci dosud činil 500,- Kč. Nyní se **nově zvyšuje na 600,- Kč**. Při splnění stanovených podmínek jsou určité osoby od tohoto poplatku osvobozeny. Další mohou uplatnit úlevu z poplatku ve výši 50 procent a platit jen 300,- Kč. Podmínkou je, aby 1. ledna 2022 osoba dovršila věk 70 let a více. Vyhláška je dostupná na webových stránkách obce nebo v kanceláři starostky obce.

A co k odpadovému hospodaření říká statistika? Vybrané poplatky za komunální odpad činily v roce 2020 166 750,- Kč. Za jejich svoz a uložení zaplatila obec Zbelítov svozové firmě 384 416,- Kč. Tedy více než jednou tolik, co vybrala. V celém Česku se už od letošního 1. ledna plošně zvyšovala sazba poplatku za uložení komunálního odpadu. V souladu s těmito skutečnostmi přistoupili zastupitelé ke zvýšení poplatku i v naší obci s platností od 1. ledna 2022.

Střecha na mateřské škole

Počátkem září dokončila firma Ladislava Klímy rekonstrukci střechy na technické části budovy mateřské školy. Rozpočtované náklady činily 498 614,- Kč bez DPH, dotace z toho pokryla 300 000,- Kč. V tělocvičně v přízemí mateřské školy chce starostka ještě do konce roku odstranit následky havárie vody (podrobněji na první straně).

Rozbitá kanalizace, prodloužení vodovodu, přípojka pro osvětlení

V průběhu měsíce září se k budoucím stavebním pozemkům při výjezdu z obce ven směrem na Velkou prodlužovaly inženýrské sítě. Šlo o kanalizaci, vodovod a přípojku veřejného osvětlení. Dosavadní vedení kanalizace zde bylo značně propadlé, rozbité a o zásah si říkalo už dávno. Při výkopových pracích sem byl protažen také veřejný vodovod a vybudováno připojení pro budoucí veřejné osvětlení. V této lokalitě jsou soukromé pozemky a v budoucnu se počítá s výstavbou rodinných domů. Jeden už se zde staví a brzy bude dokončen. Výkopové práce provedla firma Jiřího Hřůzy a vyúčtování nákladů proběhne v měsíci říjnu.

Eva Taterová

Víte, že ...

Svoz komunálního odpadu znovu v zimním režimu

Od 6. října se budou popelnice vyvážet opět každý týden. Svozový den středa se nemění.

Kdo platí poplatek za komunální odpad splátkami, měl do 30. září povinnost uhradit druhou splátku. Platbu lze provést hotově v kanceláři starostky obce nebo bezhotovostně na účet obce číslo 0640997339/0800. Jako koncové trojčíslí variabilního symbolu 133700xxx dopište číslo popisné Vašeho domu. -et-

Zaměstnání u obce

O údržbu a úklid obce se letos staraly dvě pracovnice. Ivaně Volfové končí tento pracovní poměr 30. září, Martě Nyriové 30. listopadu. Po předběžné dohodě s Úřadem práce jí bude pracovní poměr po Novém roce opět prodloužen. -et-

Bývalá klubovna má nové využití

V patře budovy hasičárny mívali hasiči v malé místnůstce řadu let svoji klubovnu. Počátkem letošního roku se přestěhovali do bývalé budovy obecního úřadu a získali tím pro sebe komfortnější zázemí. Uvolněnou místnůstku pronajala nyní starostka hostinskému Ladislavu Medencimu. Ten jí hodlá využívat jako sklad zásob pro pohostinství, které v budově provozuje. -et-

Aby záda nebolela, přijďte si zacvičit s Dášou!

Jedná se o protahovací cvičení převážně vleže. Zvládne to každý a na věku nezáleží. Začínáme **6. října 2021 od 19 hodin** v sálu kulturního domu. Přineste si s sebou podložku nebo deku. Více informací na prvním cvičení. **Dáša Kardová**

Dohodák je hotový

Firma Nowastav, a.s. dodržela termín a do 30. června opravu rybníku dokončila. Na červencové setkání rodáků tak bylo vše hotovo a chyběla už jen voda. Ta přes léto natekla a kachny se v novém bydlišti rychle zabydlely. Časem snad přibudou i ryby... Rybník i přilehlé prostranství jsou teď krásně upravené. V průběhu měsíce října ještě proběhne oficiální kolaudace, účetní vyúčtování do konce letošního roku. Teprve pak Ministerstvo zemědělství poskytne již přiznanou dotaci 2 000 000,- Kč. Firma Nowastav zakázku provedla za 2 260 000,- Kč. Tuto finanční situaci řešila obec překlenovacím úvěrem. -et-/foto z dronu

O pouti se sešli rodáci. Křtila se kniha a žehnal prapor

Nescházejí se hory s horami, ale lidé s lidmi. Tohle si před dvěma lety nejspíš řekla starostka obce Markéta Honzíková. Od té doby tak myšlenka na společné setkání rodáků začala dostávat reálnou podobu. Do akce pojmenované Setkání rodáků, občanů a přátel obce Zbelítov, se pořadatelsky zapojily všechny místní složky. Sbor dobrovolných hasičů, Český svaz žen, Obec Zbelítov i Mateřská škola Skřitci. Manželé Ludmila a Václav Příbylovi k této příležitosti napsali knihu o Zbelítovu.

Termín setkání stanovili pořadatelé na neděli 4. července, kdy se ve Zbelítově slaví pout'. Avšak ještě měsíc před tímto datem vůbec netušili, budou-li kvůli covidovým restrikcím akci pořádat. Po rozvolnění vládních opatření si všichni oddychli a přípravy začaly finišovat. Poslední slovo tak mělo počasí, ale i to přálo. Lehký deštík v samém začátku rychle přešel a do večera bylo už jenom hezky. Možná i proto se lidé sešli v tak hojném počtu. Stín před sluncem i ochranu před deštěm jim poskytl velký party stan.

Společné posezení pod širým nebem si lidé užili.

Bohatý program

„Již 533 let zde žijí lidé, kteří se snažili a stále snaží svoji vesničku udržovat a vylepšovat,“ zahájila odpoledne starostka obce Markéta Honzíková a všechny přivítala. Krátce přiblížila rozvoj obce a pozvala návštěvníky na Den otevřených dveří do mateřské školy. Ta letos oslavila už 40 let od svého otevření. Starostka zmínila i bývalou budovu prodejny potravin, postavenou v roce 1966. Značně zchátralou ji obec před pěti lety odkoupila, zrekonstruovala a od loňského září v ní nově sídlí obecní úřad.

Vyjmenovala i další projekty, které se v uplynulých letech v obci zrealizovaly. Například úprava spodní návsi, vznik odpočinkového místa pod prodejnu Jednoty nebo vznik několika parcel pro výstavbu domů.

Aktivní spolky

Zbelítov má v současné době 127 popisných čísel a 339 trvale zapsaných obyvatel. Z toho je 52 dětí do 18 let. Díky dvěma místním spolkům obec žije velice kulturním životem. Jedním z nich je Sbor dobrovolných hasičů (SDH), který vloni oslavil 155 let od svého založení. Druhým je Český svaz žen, který znovu obnovil svoji činnost před čtyřmi lety.

A pak už k sobě přizvala starostu SDH Jaroslava Chvojana a předsedkyni ČSŽ Zdeňku Dubovou. Oba představitelé krátce přiblížili historii i aktivity svých spolků. Ocenili vzájemnou dobrou spolupráci i vydatnou podporu obce.

K pomníku a kapličce se hasiči vydali průvodem.

Křest knihy

Křest knihy Zbelítov, historie a současnost, byl důležitým bodem programu. Autorům Ludmile a Václavu Příbylovým adresovala starostka obce slova díky a uznání. Ocenila jejich nasazení pustit se dlouhodobě do vyhledávání a následného zpracovávání historických informací o obci. Vše pak zpracovat a graficky

(zleva): Václav Příbyl s manželkou Ludmilou, kmotr Karel Kothera, starostka obce Markéta Honzíková a kmotr Zdeněk Klásek pokřtili knihu Zbelítov, historie a současnost.

upravit do podoby knihy. Zdůraznila trpělivost obou autorů, vynaloženou při objíždění archivů a vyhledávání jakýchkoliv materiálů svazbou ke Zbelítovu. Oba autory pak přizvala k sobě na podium.

„Ten, kdo zapomene na svoji minulost, je odsouzen prožít ji znovu,“ citoval v úvodu slova filozofa Václava Příbyla. Je přesvědčený, že každý by měl znát historii země, kde žije nebo se narodil, přinejmenším svého rodiště či bydliště. „Přiblížení historie Zbelítova bylo naším hlavním záměrem při psaní knihy. Ta teď přináší mnoho nových poznatků, donedávna neznámých i pro nás,“ řekl. Prozradil, že dokumenty a fotografie, které s manželkou nashromáždili, by vydaly na další samostatnou knihu. Vybrat to nejlepší a podstatné do té současné bylo pro oba pořádným oříškem.

„Někde jsem četla, že pohádky jsou pohlazením po duši. Tak my oba bychom chtěli, aby tato knížka byla i pro Vás takovým pohlazením po duši,“ dodala Ludmila Příbylová.

Každý má svého kmotra

A kdo knihu vlastně pokřtil? První a jednoznačná volba kmotra padla na zbelítovského rodáka a nejstaršího občana Františka Kotrbu (87). Jeho zásluhu a osobním nasazením se mohl Zbelítov úspěšně rozvíjet a dojít tak až do dnešní podoby. Nabídka ho potěšila a přijal ji. Bohužel, zdravotní důvody mu na poslední chvíli tuto čestnou úlohu překazily. Kmotrovství se za něj zhostil další místní rodák Karel Kothera. V minulosti dlouholetý starosta obce Zbelítov, a také 44 let starosta hasičského sboru. Druhým kmotrem knihy se stal spisovatel pohádek Zdeněk Klásek.

Kniha se po křtu prodávala za cenu 350,- Kč a šla pěkně na dračku. Stále je možné ji zakoupit v kanceláři starostky obce. Každý host nedělního setkání obdržel tašku se znakem obce Zbelítov a s upomínkovými předměty. Kdo chtěl pamětní plaketu, mohl si ji zakoupit.

O pouti se sešli rodáci...

Pokračování ze strany 3

Žehnání praporu, přehlídka techniky

Žehnání obecních symbolů - praporu včetně stuhu a žerdě bylo dalším důležitým bodem programu. Než k tomu však došlo, vyšli hasiči v plné parádě průvodem dolů na náves. U pomníku z I. světové války položili věnec a uctili tak památku padlých. Jáhen Karel Sádlo požehnal u kapličky obecní prapor. A co dalšího mohli odpoledne účastníci ještě zažít nebo vidět? Posedět s přáteli nebo zanotovat s kapelou Vysočinka. Ta z venkovního podia vyhrávala jednu říznou dechovku za druhou, populární hudbu v sálu kulturního domu zase kapela Bosáci. Nechybělo skvělé domácí cukroví, v jehož výrobě jsou členky ČSŽ přebornice. Ani pivo, klobásky a další občerstvení. Před otevřenou hasičárnou byla k vidění přehlídka hasičské techniky. Od nejstarší ruční stříkačky až po současné vybavení. Přijeli profesionální hasiči z Milevska a umožnili tak prohlídku vybavení svého auta i s výkladem.

Jáhen Karel Sádlo žehná obecní prapor.

Program na celé odpoledne

A koho nezajímala technika, mohl zajít do mateřské školy. Při příležitosti 40 let od jejího vybudování a 10 let od znovuotevření zde probíhal Den otevřených dveří. Na louce pod mateřskou školou čekala na děti stezka bosou nohou, nafukovací skákací hrad a také horolezecká stěna o výšce cirka dvanáct metrů. Kdo z hostů se vydal na prohlídku obce, kvitoval ji jako velmi upravenou. Ozdobilo ji třeba sedm malovaných kol s květinami. Dvě z nich zkrášlily i dřevěný přístřešek, opatřený transparentem „Vítejte.“ Kdo zašel k rybníku Dohodák, zjistil, že voda v něm zatím chybí, ale jinak je kompletně opravený. Pozorní návštěvníci si povšimli kovového znaku obce, umístěného vysoko na sloupu elektrického vedení.

A na kolik tato akce zatížila obecní kasu? Za hudbu, podium, občerstvení a program pro děti (horolezecká stěna a skákací hrad) zaplatila obec 85 000,- Kč. Starostka v průběhu odpoledne zaznamenávala na akci řadu pozitivních ohlasů a recenzí. Děkuje velmi všem, kteří se do pořádání jakkoliv zapojili. Především SDH, členkám ČSŽ a také zastupitelům obce. Ve Zbelítově se na rodácích sešlo zhruba na 300 lidí, z nichž mnozí se dlouhá leta neviděli.

A tak příští rok a ve stejném termínu plánují pořadatelé malé repete. Takové poutové odpoledne ve Zbelítově s posezením pod širým nebem. S programem pro každého něco: Vysočinka – Paradoxy – horolezecká stěna. Zkrátka, Zbelítov kráčí dopředu, mění se, rozvíjí a žije.

Eva Taterová

Hasiči potřetí zvítězili a získali hattrick

Na louce pod mateřskou školou se v sobotu 31. července odpoledne soutěžilo. Pokračovalo zde druhé kolo pohárové soutěže hasičů okresu Písek. Do Zbelítova se sjelo sedm mužských a pět ženských týmů. Pozdravit je přijeli starosta okresního sdružení hasičů Jiří Heinrich, a také senátor Jaroslav Větrovský. Ten ocenil dlouholetou práci bývalého starosty hasičů Zbelítova Karla Kothery a předal mu čestné uznání.

V tomto kole z celkových pěti družstev tým domácích hasičů opět zvítězil. Stejně jako týden předtím ve Smrkovicích. Zbelítovští muži odstartovali doma jako první a dosažený čas 30,12 pak už nikdo nepřekonal. Na druhém místě skončil Dobrošov, třetí tým Gdomoch. Nový letošní tým, v němž nastoupil „kdo mohl“ -ve Zbelítově konkrétně ze Skal a Krče. Ženy si vítězství odvezly hasičky z Dobrošova. Druhé skončily ženy z Kestrán a třetí z Milevska. Zbelítovský tým žen nenastoupil.

A jak letošní pohárová soutěž dopadla? Konala se ještě další tři kola a definitivně rozhodlo až to poslední 25. září v Milenovicích. Toto finále slibovalo napínavou podívanou, protože ani v jedné kategorii nebylo o předních příčkách vůbec jasno. Zvítězit v tomto kole by pro Zbelítov znamenalo vyhrát letošní okresní pohárovou soutěž a konečně tak získat hattrick – vítězství třikrát za sebou. Pokoušeli se o to už dvakrát, ale pokaždé jim ho někdo vyfoukl. Vyšlo to až napotřetí nyní v Milenovicích a radost našich hasičů nebrala konce. Druhý skončil Dobrošov a třetí Cigler Team. Ke skvělému úspěchu gratulujeme!

-et-

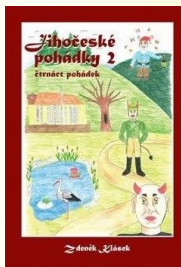

Zbelítovští hasiči v letošní pohárové soutěži v požárním útoku zvítězili a získali tak hattrick.

Co chystá spisovatel Zdeněk Klásek?

Pro Zdeňka Kláska se stalo už pravidlem, že křtem uvádí na trh vždycky na podzim nějakou svoji novou knihu. To se však vloni kvůli covidu nepodařilo. Letos se zdá být zdravotní situace příznivější. Spisovatel tak nelenil a na sobotu 20. listopadu smluvil v loutkovém sálu Domu kultury Milevska křest svých „dvojčat.“ A doufá, že tentokrát to vyjde.

Křtit bude hned dvě knihy. Tu první, **Jihočeské pohádky 2**, napsal a vydal už vloni. Druhou, která vyjde letos v listopadu a obsahuje 15 příběhů, autor pojmenoval **České pohádky**. Oběma knihám půjde za kmotra Kašpárek z milevského loutkového divadla a pomáhat mu budu tři sudičky. Členy loutkového souboru spisovatelova žádost o kmotrovství mile překvapila a ochotně na ni kývli. „Myslím si, že Kašpárek k pohádkám určitě tak nějak patří. Nehledě na to, že v jedné mé knížce jsou dvě pohádky zrovna o loutkách. A co autor vzkazuje?

„Přijďte, srdečně Vás všechny zvuu!“

-et-

Marie a František Kotrbovi jdou spolu životem už 65 let

Výročí svatby bývá skvělou příležitostí pro společné setkání celé rodiny. Zpravidla platí, že čím delší čas od sňatku uběhl, tím větší počet členů celá rodina čítá. A přesně tohle platí pro rodinu Františka a Marie Kotrbových. Jejich společný život odstartovala 14. července roku 1956 svatba. Na pomyslném začátku svého nového života tehdy stáli sami dva. Spolu však vytvořili rodinu, která se za 65 let jejich společného života stále rozrůstala a dnes čítá 29 členů. Ti všichni do jednoho jim o červencovém víkendu přišli blahopřát, jen pár dní po jejich historickém svatebním datu. Tři děti s rodinami, šest vnoučat a deset pravnoučat.

Výročí 65 let od sňatku se označuje jako kamenná svatba a dočká se jí jen málokdo. František a Marie Kotrbovi mají zdraví přiměřené věku. I když s hůlkou, stále jsou pohybliví a zajímají se o všechno. Marie oslavila 87. narozeniny v srpnu. František je jenom o rok starší a 88 let dovrší zanedlouho v listopadu. Zdraví jako zamlada sice už oba nemají, ale pořád ještě jim dovoluje těšit se ze života. Marie se ještě dnes stará o slepice a králíky. Nasekat krmení nebo usušit seno už nezládne, ale s tím pomůže syn Jarda. Péči kolem domácího zvířectva však zastane. Tvrdí, že dokud to jenom trochu jde, musí se hýbat. Obhlédnout stavení a zahradu se občas s hůlkou vydá i František. To, že jeho manželka ráda a dobře vaří, se ví. Je zvyklá uvařit nejenom pro sebe a manžela, ale i pro ostatní členy početné rodiny. Kdo k nim na oběd zajde, vždycky si pochutná.

František a Marie Kotrbovi shodně říkají, že jejich největší radostí je, když jsou všichni rodinní příslušníci zdraví, dobře spolu vycházejí a celá rodina tak drží při sobě. „Všichni k nám

chodí jako domů a toho si člověk musí vážit. My jsme za ty děti šťastni - od nejmenších do největších,“ dodává František. Sami tak vlastně nikdy nebyvají, protože denně za nimi někdo z rodiny zaskočí. Mají výhodu, že všechny tři děti i čtyři vnoučata s rodinami bydlí ve Zbelítově.

Svatební prstýnky mají dodnes

A jak to vlastně celé začalo? Marie a František se spolu úplně poprvé viděli na svatbě svých příbuzných v roce 1952. Na svatbu šla Marie, tehdy ještě Valešová, nevěstě za družičku a František ženichovi za mládence. Uběhly však ještě čtyři roky, než se z Marie Valešové stala paní Kotrbová. S Františkem však byli po celou tuhle dobu do sebe zahledění a po jiných se neohlíželi. 14. července roku 1956 se konala jejich svatba. Skromnější, protože na rozhazování tenkrát moc nebylo. Nejprve proběhl církevní obřad v milevském klášteře a pak úředně znovu na radnici. Prstýnky, které si tehdy navlékli, dodnes pečlivě opatrují. Svatební hostinu doma v Rukávčí vystrojila maminka nevěsty. Tam zpočátku také bydleli, než postavili dům ve Zbelítově.

A jak šel jejich život dál? Pár měsíců po svatbě přišla na svět nejstarší dcera Marie, pak druhá Staňa a ve Zbelítově ještě syn Jarda. Marie Kotrbová se starala o děti, domácnost i hospodářství, které doma měli. Veliká tíha a starost o všechno ležela především na ní. Její manžel byl po celý život pracovně velmi aktivní. Během jeho bezmála pětadvacetiletého působení v zastupitelstvu obce Zbelítov se zasloužil o vybudování řady významných akcí v obci. Namátkově, vybuodovala se dvoutřídní mateřská škola, kulturní dům s hostincem, nová prodejna potravin, požární zbrojnice. Rozšířil stavební

obvod o 38 stavebních parcel, dolní náves doznala úpravu, vzniklo nové koupaliště pod hostincem a řada dalších a dalších akcí. Zasloužil se tak velmi zásadně o rozvoj, růst a následnou prosperitu Zbelítova.

Život na plné obrátky

To všechno ale vyžadovalo plně nasazení a čas na úkor rodiny. František říká, že jeho děti ho v té době moc neviděly. „Odcházel jsem brzy ráno, to ještě spaly a vracel pozdě večer, to už zase spaly. K tomu manželka dodává, že děti si dělaly tužkou na papírek čárky, kolikrát za měsíc svého tátu viděly. „Jednou měly čárky jenom dvě,“ prozradila. „Moji sourozenci si stavěli domy, a tak jsme si všichni vzájemně pomáhali. Bylo nás osm sourozenců, ale dnes žijeme už jenom tři. Postavil jsem nebo se podílel na výstavbě osmi domů,“ říká František. S manželkou pracovali ve stejném podniku a fungovalo dobře i tohle spojení. On jako stavbyvedoucí, manželka v kantýně vydávala jídlo, později pracovala ve skladu.

Šťěstí na lidi

„Já jsem měl vždycky štěstí na dobré lidi kolem sebe, a tak i na manželku,“ bilancuje František. Přes všechno spolu vydrželi 65 let a co život přinesl, pokaždé ustáli. V dobrém, horším i ve zlém. Třeba když Františka Kotrbu postihl infarkt, ocitnul se v klinické smrti a vyvázнул z ní téměř zázrakem. Dodnes je vděčný a stále děkuje lékařům i sestřám z kardiá oddělení v Písku. Je přesvědčený, že poskytnutou výbornou péčí mu darovali život. A kdyby šel čas vrátit zpátky? Kotrbovi by neměnili nic a přejí si žít ještě pár let ve zdraví, aby si mohli užívat rodiny.

Eva Taterová

Svatební fotografie ze 14. července 1956.

Prstýnky uchovávají dodnes, jak ukazuje manželka Marie.

Dětský myslivecký den tentokrát v Oseku

Na hřišti u lesa blízko Oseku se 7. srpna od 13. hodiny konal Dětský myslivecký den. Zábavná i naučná akce pro děti, do jejíhož organizování spojila síly šestice pořadatelů z Oseku a Zbelítova. Myslivecké sdružení Hůrka Osek, SDH Osek, Obec Osek, Český svaz žen Zbelítov, Obec Zbelítov a Diana, I. myslivecký spolek žen.

Před rokem o prázdninách proběhlo obdobné odpoledne na téma příroda a myslivost ve Zbelítově. Tehdy ve své premiéře za hojně účasti zbelítovských a oseckých dětí. Letos na oplátku probíhalo vše v Oseku a zúčastnilo se přes čtyřicet dětí. Bohužel, ze Zbelítova jich do Oseku na hřiště dorazilo jen žalostně málo a hrstka dospělých. Přišli tak o hodně, jak se po vydařeném odpoledni shodli organizátoři.

Barborka Trojanová a Vítek Sedláček zdolávají špalky.

Odpoledne zahájili dva trubači. Děti absolvovaly stezku, kde plnily nejrůznější zadání a zároveň se vzdělávaly. Naučily se rozpoznávat zvířecí stopy a podle nich určovat druh zvěře. Seznamovaly se s mysliveckými zvyky, tradicemi a dozvěděly se, co se dodržuje. Podle větvi určovaly dřeviny. Kus cesty zdolávaly po špalcích, zatlučených do masivního prkna. Členky spolku Diana přivezly do Oseku velké množství trofejí—vycpaných ptáků a lesní zvěře.

K myslivecké tradici patří i vábení zvěře. Toho se skvěle ujala členka ženského mysliveckého spolku Kateřina Cheníčková. Samotnou techniku dětem ochotně vysvětlovala a názorně předváděla. Ukázala, co vábničky jsou a jak s jejich pomocí může zvěř přilákat. „Vábení zvěře děti hodně zaujalo a zhruba půlhodinku s Katkou úplně hltaly,“ řekla Ladislava Brožová. Ta je členkou obou mysliveckých spolků i ČSŽ ve Zbelítově. Drtivou tíhu organizace celé akce si dobrovolně vzala na svá bedra.

Střílelo se z luku, vzduchovky a kdo tohle úplně nezvládal, pomohli dospělí. Komu vyhládklo, opek si na ohýnku buřtíky. Ty přišly dětem zvláště vhod stejně jako točená malinovka. Dospělým zase káva, pivo, klobáska s posezením pod party stanem. A jakou odměnu za odpolední snažení děti vlastně dostaly? Bohatě naplněnou dárkovou tašku se sladkými dobrotami, fixami a propagačním materiálem o přírodě.

Eva Taterová / foto Ladislava Brožová

Od září nastoupilo do zbelítovské školky patnáct dětí - šest holčiček a devět kluků. Z toho je šest předškoláků, pět dětí čtyřletých, tři tříleté a jedna dvouletá holčička. Tento stav však ještě nebude konečný. Hned během září projevila zájem o přihlášení dvouletého dítěte další maminka. Nově také nastoupila učitelka na poloviční úvazek Pavla Kotrbová.

Nové vybavení

S uplynulým školním rokem nám skončil dvouletý projekt Šablony II a hned od 1. září na tento úspěšný projekt navazujeme Šablonami III. Projekty jsou spolufinancovány Evropskou unií a jejich cílem je zkvalitnit a zefektivnit vzdělávací proces. Ze Šablon II jsme využili finanční částku 296 320,- Kč na činnost asistentky a vzdělávání pedagogických pracovníků. Kromě toho jsme do školky pořídili učební, výtvarné a didaktické pomůcky, knihovničku, servírovací stůl, projektor s plátnem, notebook a dva tablety jako pomůcky učitelek pro vzdělávací činnosti s dětmi a při individuální i případné distanční výuce předškoláků. Z nového projektu s názvem Šablony MŠ Skřítky III, s registračním číslem CZ.02.3.X/0.0/0.0/20_080/0022331 získáme částku 225 462,- Kč, která bude využita na činnost školní asistentky a projektové dny ve výuce.

Dravci, Zeměráj, pokusy nebo bruslení

Na pátek 17. září jsme pro děti objednali vzdělávací program o ptácích. Děti tak měly možnost prohlédnout si zblízka živého puštíka, poštolku, čížka, papouška, dva sokoly a orla skalního. Dozvěděly se o nich zajímavé informace. Některé dravce si mohly dokonce i pohladit nebo podržet na ruce. Na středu 29. září máme naplánovaný výlet

S orlem skalním se děti rády vyfotografovaly.

autobusem do zážitkového parku Zeměráj v Kovářově. Jedno říjnové dopoledne přijede za dětmi učitel ze základní školy z Bernartic, aby jim předvedl netradiční pokusy s tekutým dusíkem. Pro starší děti máme nabídku od společnosti Prunum na cvičení jedenkrát týdně jednu hodinu s trenérkou. Zahájeno bude podle zájmu rodičů. Další aktivitou v tomto školním roce bude výuka bruslení na zimním stadionu v Milevsku, která je již zamluvená na měsíc leden.

Tak teď jen budeme doufat, že tento školní rok již proběhne bez větších omezení a my budeme moci všechny plánované aktivity s dětmi uskutečnit.

Za Mateřskou školu Skřítky ředitelka Hana Maňhová

Včely jdou s Františkem Holánem celý život

František Holán má mírumilovné včely kraňské a jen zřídka nasazuje ochranný klobouk.

Loučku pod státní silnicí E19 zdobí včelín a úly Františka Holána. Přestěhoval je sem z louky za Zlatinou před třemi lety a nejspíš tu už zůstanou natrvalo. Místo je pro včely i jejich majitele více než příhodné. Celé zázemí pro včely je krásně upravené, osázené květinovými truhlíky a do scenérie přírody skvěle zapadá. S posezením pro odpočinek přímo mezi úly, rojáčky a bzučícími včelami všude okolo. Tahle bezprostřední blízkost včeliček není nebezpečná, protože včela kraňská je mírumilovná a jen tak neútočí. V době kvetení zde mají všechno pěkně na dolet. Blízko k nim má z domova i František Holán. Je členem Českého svazu včelařů v Milevsku. Spolu s ním jsou ve Zbelítově ještě další tři členové. František Holán se včelám věnuje s krátkými přestávkami od mládí. Jako řidič autobusu vozil zájezdy s lidmi do zahraničí a čas na včely v té době moc neměl. Teď v důchodu je to ale jiná. Času má dost a svému užitečnému koníčku se věnuje naplno. V roce 2010 včelaření znovu obnovil a pokračuje v něm dodnes. O včelách ví hodně a dokáže o nich poutavě vyprávět. Nedávno v srpnu oslavil svoje životní jubileum 75 let. Při této příležitosti se o včelách a přímo mezi nimi na louce u včelína trochu rozpovídal.

Pochází z Jickovic a včelařit začal už brzy v mládí. Včelařské dovednosti odkoukával od svého strýce, který měl včelstev dost. Jeden roj mu přislíbil darovat, ale nějak se k tomu pořad neměl. Všechno vyřešila až teta, když jednou přijela sama na návštěvu: „Teď jsou tam dva roje, tak si je pojď sundat, on by Ti stejně nic nedal,“ řekla. Když strýc po čase přijel a obdivoval Františkovy dařiči se včely, pravdu o nich mu neřekl. Ke včelám se dostal František Holán i na vojně. Jedné šarži je chodil obhospodařovat a tak trochu se tím ulíval z vojny. Občas za to dostal i pár drobných na pivo.

Po vojně se oženil a přestěhoval na Výšku. Prvotně bez včel, ale dlouho netrvalo a na motorce si navozil sedmery. Když postavil dům ve Zbelítově, stěhovaly se s ním i včely. Měl vybavení i dost volných nástavků, tak si kamarádi usmysleli přidat mu další roje. Tomu se ale František bránil a namluvil jim, že mu to manželka zakázala. Jenže ji potkali na městě, lest rázem prokoukli a než se nadál, měl za vrátky další tři roje. Skóre jeho hospodářství čítá trvale 22 včelstev. Říká, že už tři roky přes zimu nepřišel o jediné včely. Je přesvědčený, že 50 procent úhynu včel si zavíní včelař sám.

Usazené je má v nástavkových úlech uvnitř včelínu nebo jen tak volně rozmístěné na loučce. Deset úlů po třech nástavkách si vyrobil sám. Dodnes si většinu včelích potřeb a vychytávek dokáže vytvořit sám a hlavně přizpůsobit praktické potřebě. Třeba umělohmotný kyblík jako zdroj krmení. Kyblíky naplní, rozestaví, včely přiletí, nasají svařený cukr s vodou. Lehký keramzit, nasypáný do kyblíku se vyplaví na hladinu a zabrání jejich utopení. A kolik cukru vlastně pro krmení včel spotřebuje? Na jedno včelstvo 14 až 15 kg, pro všechna svá včelstva 308 kg. Počátkem září měl František Holán včely už řádně nakrmené. Zdůrazňuje, že tohle se nesmí zanedbat ani ošidit, aby mohly včely dobře přezimovat. Začít s tím je nejlepší hned po druhé medové výtoči. Srpnové včely jsou dlouhověké a dokáží přečkat zimu jenom správně zaopatřené. Na rozdíl od jiných včel, které se udřou a padnou za tři týdny.

A jak to bylo letos s medem? „Na snůšku byl loňský rok jeden z nejhorších za 50 let zpátky. Ještě pamatuji i jiný rok, to jsme si nelízlí vůbec. Letošek byl takový průměrný,“ říká. Med vytáčel dvakrát, přičemž vydatnější byla první snůška koncem

května a začátkem června. Ta mu od jednoho včelstva vynesla 20 kg květového medu. Druhá v srpnu jenom 5 kg. A proč takový rozdíl, když třeba hned naproti za silnicí bohatě kvetla blankytně modrá Svazenka? „Jenže byla každý den bouřka, taky zima, medovice ze mšic už nebyla tři roky. Asi tohle všechno, těžko říct přesně proč,“ vysvětlil. Jedno včelstvo mu tedy letos dalo v průměru 25 kg medu. To je ekonomicky dobrý a udržitelný výsledek. Sklenice letošního medu se běžně prodávala za 150,- Kč. František Holán má spočítáno, že by včelař měl mít alespoň patery včera, aby netratil. Svoji letošní snůšku prodal už celou, jen se po ní zaprášilo. Zkrátka, med je pořád v kurzu a kdo dřív přijel, ten měl.

Vlohy ke včelám má z rodiny trochu vnuk Filip. Pomáhá dědovi třeba při vytáčení medu. Jinak je ale František Holán hodně soběstačný. Zvládá všechno sám a pomocníky moc nepotřebuje. Když vytáčí med, zacouvá si autem až ke včelínu, naloží rámečky a odveze je domů do garáže, kde med v klidu vytáčí.

Pro léčení fumigací si vytvořil vlastní pomůcku.

Nakrmené včely se musí ještě proti varroáze preventivně zaléčit gabonem a v přesném sledu provést fumigace. I na tohle si František Holán sestrojil vlastní pomůcku. Na proužek nakape léčivo, zapálí ho a vhodí do zavřené sklenice. Vznikající kouř pak aplikuje pomocí hadičky přímo mezi včely do česna. Včelařská sezóna končí takzvaným podletím koncem srpna. Neznamená to ale, že od té doby o nich včelař už neví. V polovině prosince mezi ně musí ještě umístit podložky pro pozdější odběr vzorků mělu (veškerého biologického odpadu ze dna úlu) pro zjištění případné varroázy. A k jaro aplikovat třeba kyselinu mravenčí nebo redukovat včelí matky. Zkrátka, kdo chce mít zdravé včely jako František Holán, musí o ně dbát celý rok.

Eva Taterová

Životní jubileum oslavili

(a souhlasili se zveřejněním)

Jaromír Hrůza	55 let
Heroutová Marcela	60 let
Marie Zelená	60 let
Alena Trojáčková	65 let
Marie Příbylová	65 let
Otomar Říha	65 let
František Holán	75 let
Marie Chvojanová	75 let
Václav Řehoř	75 let

Řekli si ANO

14. července 2021

oslavili

Marie + František Kotrbovi

svoji „kamennou svatbu.“

Před 65 lety si přesně v tento den
řekli své ANO a od té doby
jdou spolu životem až dodnes.

3. července 2021

slůvkem ANO si zpečetili manželství

Lucie Králová + Josef Živníček

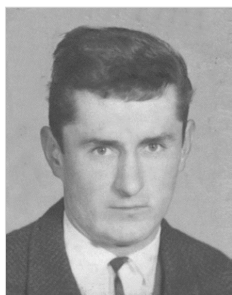
Blahopřejeme!

*Pokud si nepřejete své jubileum ve zpravodaji zveřejnit,
sdělte tento požadavek starostce obce nebo redakci.*

Narodili se

15.7. Simoně Chvojanové dcera **Natálie Láchová**

23.7. Lindě Příbylové dcera **Viktorie Svobodová**

• Dne 13. září by se dožil 80 let
pan **Milan Novák.**

Kdo jste ho znali a měli rádi,
vzpomeňte s námi.

*S láskou vzpomíná
manželka a synové s rodinami*

Plánuje se pořádat. A uskuteční se?

6. listopadu (sobota)

PÁLENÍ VĚTVÍ

na louce pod mateřskou školou
od 8 do 12 hodin
(bližší informace na 1.straně)

20. listopadu (sobota)

KŘEST 2 KNIH spisovatele Zdeňka Kláska

Jihočeské pohádky 2

České pohádky

Dům kultury Milevsko—loutkový sál
od 15 hodin

27. listopadu (sobota)

ZAHÁJENÍ ADVENTU

S ROZSVÍCENÍM VÁNOČNÍHO STROMU

venku u přístřešku s Betlémem,
čas i přesný program budou včas upřesněny

5. prosince (neděle)

MIKULÁŠ a ČERTI

zazvoní navečer možná i u Vás...

24. prosince (čtvrtek)

ZBELÍTOVSKÉ NAMÁČENÍ OTUŽILCŮ

VÁNOČNÍ KRMENÍ ZVÍŘÁTEK

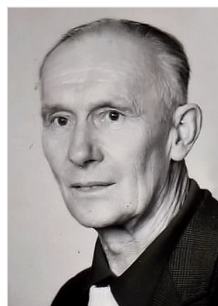
VÁNOČNÍ VINŠOVÁNÍ U KAPLIČKY

*Pořádání či nepořádání těchto akcí závisí na zdravotní
situaci, nastalé v aktuálním čase. Sledujte plakáty a vývěsky,
kde budou pozvánky a informace na každou akci včas
zveřejňovány.*

Vzpomínka

• Dne 25. září by se dožil 80 let pan **Petr Kreissl.**

Vzpomíná rodina a děti

*Odešel jsi cestou,
kterou jde každý sám,
jen brána vzpomínek
zůstala nám.
Ten, kdo Tě znal si vzpomene,
a ten kdo Tě měl rád,
nikdy nezapomene.*

• Před 100 lety dne 25. září 1921
se ve Zbelítově v č.p. 36 narodil

pan **Václav Příbyl.**

Stále vzpomínají děti s rodinami